

Forøvrigt bliver Invalidforsørgelsen ligeledes at inddrage i de i § 6, Nr. 2—5 anførte Tilfælde.

§ 17.

Faste Officerer af Hæren og af Søværnet samt andre af Kongen bestfittede Embedsmænd i Hæren eller Søværnet kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide og derfor maa udtræde af Tjenesten, udenfor den dem efter Pensionsloven tilkommende Pension endvidere som Invalidforsørgelse tillægges indtil $\frac{1}{3}$ af den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægt, som Vedkommende oppebar paa den Tid, da Bestadigelsen tilføiedes ham.

§ 18.

Officerer af Forstærkningen, Sekondlieutenanter af Hæren og Søværnet, Reserve-lieutenanter, Reserveintendantter, Reservelæger og Reservefyrlæger samt Personer, der af vedkommende Ministerium ere konstituerede til som Eigestillede med Officerer at udføre Embedsforretninger i Hæren eller Søværnet, kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, tilstaaes som Invalidforsørgelse indtil det fulde Beløb af Lønning eller Honorar, saafremt deres Skade er af den Besskaffenhed, at de maa henregnes til 1ste Invalidafdeling, indtil $\frac{2}{3}$ af samme, hvis de blive at sætte i 2den Invalidafdeling, og et efter samtlige Omstændigheder afsaaset, mindre Beløb, naar de maa henføres til 3die Invalidafdeling.

Forsørgelsen for de i denne Paragraf omhandlede Personer kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end det Beløb, der efter Reglerne i § 13 vilde være bleven tillagt Vedkommende, hvis han havde hørt under sammes Omraade.

§ 19.

I Henseende til Fastsættelsen i hvert enkelt Tilfælde af de i de 2 næstforegaaende Paragrafer omhandlede Invalidforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lovs 2det Kapitel, forsaavidt de efter Forholdenes Besskaffenhed passende derpaa kunne anvendes.

3die Kapitel.

Pensionering og Forsørgelse af Enker.

§ 20.

Enker efter Personer, der efter denne Lovs Bestemmelser vare pensionsberettigede eller pensionerede for tilbagelagt Tjenestetid, ligesom og Enker efter Invalide og dem, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have paa lignende Maade som deres afdøde Mænd og i Dyrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Pension eller Forsørgelse. Som Følge heraf bør de førstnævnte Enker være berettigede til Pension uafhængig af, om de ere i Besiddelse af Formue eller Arbejdssevne; de sidstnævnte Enker have derimod Krav paa Statens særlige Forsorg, forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 21.

Enker, hvis Ugteffab først er indgaaet, efterat deres Mænd vare udtraadte af den militære Tjeneste, eller efterat de paadrog sig den Begemsbestadigelse eller Svaghed, paa